

Huumepolitiikkaan, jonka kansa ansaitsee

Eduskunta mafian asialla

Suomen eduskunta hyväksyi syyskuussa huumekasvien kasvatuksen yrityksen ja kasvatuksen valmistelun yrityksen kriminalisoinnin lisäyksenä nykyiseen huumerikoslakiin:

<http://www.edilex.fi/virallistieto/he/20060053>

<http://www.edilex.fi/virallistieto/mt/lavm20060011>

Laista ei edes keskusteltu, tuskinpa kansanedustajat olivat edes lukeneet hyväksymäänsä lakia, ja sisäministeriö osasi ajoittaa lain käsittelyn sopivasti vaalien alle.

Tämä laki on suunnattu kannabiksen kotikasvattajia vastaan, vai kuvitteleeko joku kansanedustaja hampun kotikasvatukseen tarkoitettun kukkaruukun valmistamisen yrityksen kieltämisellä Suomessa olevan suurta vaikutusta maailman huumeilanteeseen! Huumelain lisäys vain kasvattaa järjestäytyneen rikollisuuden asemaa laittomilla huumemarkkinoilla. Hälyttävää tässä laissa on myös se, että siinä aletaan lähestyä ajatusrikoksen käsitettä.

Perusteluissa kerrotaan lain perustuvan YK:n huumesopimusten velvoitteisiin, mutta toisaalta kerrotaan Suomen lain olevan ankarampi kuin muissa EU-maissa. Näiden paljon puhuttujen kansainvälisten huumesopimusten sisältö ja velvoittavuus on jotakin aivan muuta kuin mitä poliitikot ovat meille kertoneet.

Huumetsunami ja kannabispandemia Turun Karibialla

Tätä ns. kukkaruukkulakia edelsi sisäministeri Kari Rajamäen julistus Turussa syyskuussa pidetyssä EU:n ja lähialueiden huumeongelmaa käsittelevässä konferenssissa, että huumetsunami uhkaa Suomea ja Suomen nuorisoa. Samassa kokouksessa esiintyi myös YK:n huumeviraston UNODC:n johtaja Antonio Maria Costa, joka yllyttää maailman hallituksia kannabispandemiaa vastaan. Molemmat termit ovat esimerkkejä siitä, kuinka johtavat virkamiehet ja poliitikot mystifioivat huumeiden käyttöä ja kieltäytyvät samalla puuttumasta kansainvälisen huumekaupan perustekijöihin.

Rajamäen ja Costan käyttämä kielikuvasto viittaa USA:n viljelemään huumesotaterminologiaan, jolla halutaan epäinhimillistää politiikan kohteet pakkovallan alaisiksi. USA:n huumesota on tullut kansainvälisten huumesopimusten soveltamisessa etualalle, ja vuoden 1961 sopimuksen pykälät huumausaineiden lääke- ja tutkimuskäytöstä sekä käyttäjien hoidosta ovat jääneet sivuun.

USA:n huumesota on täysin päinvastainen sen kanssa, mihin EU:ssa pyritään ns. läheisyysperiaatteen soveltamisella huumepolitiikkaan. Huumepolitiikan tavoitteena tulisi olla laittomien pähteiden käytön aiheuttamien haittojen vähentäminen, ja toisaalta valtiovallan toimenpiteiden ei tulisi aiheuttaa enemmän haittaa kuin aineiden käyttö.

Costan pandemia-käsite juontaa juurensa ruotsalaisen huumesodan ideologin Nils Bejerotin ajatuksiin. Huumeiden kriminaalipoliittisen valvonnan ajatukset eristää ja pakkohoitaa huumeidenkäyttäjää perustuvat Bejerotin 1960 - 70 lukujen vaihteessa keksimiin huumeiden leviämisen epidemiamalleihin. Edelleen meilläkin vaaditaan Ruotsin mallin mukaan pakkohoitoa, vaikka edes kaikki hoitoa hakevat päihdeongelmaiset eivät sitä saa.

Rajamäen tsunami sivuuttaa sen suuren ongelmakokonaisuuden, että Suomen ja Afganistanin välissä on Venäjän korruptoituneet poliisi ja armeija. Huumeet eivät liiku luonnonlain omaisesti, vaan suurvaltojen armeijat ja tiedustelupalvelut pitävät yllä kansainvälistä suurkauppaa. Toisaalta globaali markkinatalous köyhdyttää maailman maanviljelijöitä niin, että heidän on pakko alkaa viljellä laittomia

huumekasveja

Ei enää lisätä haittoja...

hokivat kansanedustajatehdokkaat viime vaaleissa. Sen jälkeen Suomessa toteutettiin suuri yhteiskunnallinen kokeilu, alennettiin kerralla alkoholiveroja 30%, jopa 44% vahvimmilta viinoilta. Alkoholiiin kuolee vuosittain jo 2000 ihmistä ja vielä useampi vammautuu fyysisesti ja psyykkisesti.

Maassamme toteutettu päihdekokeilu antaa hyvät syyt haittavertailuun: liberaalimpi politiikka kannabiksen suhteen säästäisi ihmishenkä. Tutkimus on myös osoittanut nykyisen päihdepolitiikan kaksinaismoraalin, jossa tupakan ja alkoholin haittoihin suhtaudutaan vähätellen, jopa peitellen, mutta kannabiksen huomattavasti lievempiä haittavaikutuksia liiotellaan. Kannabiksen valvonta tulisi järjestää suhteessa sen haitallisuuteen.

Meillä ollaan USA:n huumesodan oppeja seuraamalla noudatettu ainoastaan vuoden 1961 huumaus-aineiden yleisopimuksen kannabiksen väärinkäytön kieltävää pykälää. Tänä syksynä Turun hallinto-oikeudessa hyväksyttiin kannabiksen lääkekäyttö sillä perusteella, että ”(Huumausaine)Sopimuksissa todetaan kuitenkin myös se, että huumausaineiden lääkinnöllinen käyttö on jatkuvasti välttämätöntä tuskan ja kärsimysten lieventämiseksi ja asianmukaisin toimenpitein on varmistettava huumausaineiden saanti tähän tarkoitukseen.” (Turun hallinto-oikeus 7.9.2006)

Tämä oikeuden ratkaisu on vain yksi esimerkki siitä, mihin kansainväliset huumesopimukset velvoittavat. Liberaalit lähestymistavat kannabiksen käytön ja hallussapidon suhteen muissa EU-maissa perustuvat samoihin sopimuksiin.

Huumepolitiikkaan, jonka kansa ansaitsee

Maria Antonio Costa on maailmalla rajoittavaa kannabispolitiikkaa ajaessaan käyttänyt sanontaa, että maalla on sellainen huumeongelma, minkä se ansaitsee. Tämä on jälleen esimerkki huumevalvonnan käyttämästä uuskielestä: poliitikkojen ja virkamiesten ratkaisut yritetään saada kansalaisten syyksi. Nykyinen alkoholipolitiikka on hyvä esimerkki siitä, kuinka kieltolaista saakka poliitikkojen olisi ollut parempi olla puuttumatta kansalaisten yksityiselämään. Kansalaiset, ja varsinkin kannabiksen käyttäjät, ansaitsevat paremman huumevalvonnan.

Suunta muissa EU-maissa on menossa kannabiksen käytön dekriminisaatioon. Kannabiksen lääkekäyttö alkaa olla monissa maissa hyväksytty tosiseikka. Kannabiksen hallussapito ja kasvatusta omaan käyttöön alkavat nekin olla hyväksytyjä. Belgiassa ja Espanjassa on hyväksytty kannabiksen käyttäjien klubeja, joiden puitteissa käyttäjät voivat järjestää kannabiksen kasvatuksen jäsenten käyttöön. Hollannissa suunnitellaan kannabiksen laajamittaisen viljelyn sallimista kannabiskahviloiden tarpeen tyydyttämiseksi, koska laittomasta kannabiksen viljelystä on tullut järjestäytyneen rikollisuuden bisnes.

Britanniassa toteutettua kannabiksen luokituksen muutosta tuskin tullaan myöskään enää perumaan, kun havaittiin kannabiksen käytön alkaneen laskea lain lieventämisen jälkeen. Lain lieventämisen jälkeen annettu asiallinen tieto kannabiksen vaikutuksista on ollut uskottavaa.

George W. Bush, Silvio Berlusconi, Taksim ja Tony Halme ovat esimerkkejä siitä, miten politiikan viihteellistyminen on lisännyt äärioikeistolaisia mielipiteitä ja asenteita. Päihteiden käytön viihteellistyminen aiheuttaa ongelmia, kun todellisista ongelmista puhuminen jää viihteen jalkoihin. Alkoholikulttuurimme on tästä selvin esimerkki.

Varsinainen huumeongelmamme on eri aineiden, yleensä laillisten, sekakäyttö. Monet laillisten aineiden haitat yritetään laittaa kannabiksen syyksi.

Kannabiksen käytön selitysyriyksissä käytetään jyrkkiä väärin- ja viihdekäyttötermejä, jotka molemmat ovat vieraita käyttäjien arkipäivän kokemusten kanssa. Siksi SKY pyrkii eroon kannabiksen käyttöä vääristelevästä kielestä. Kannabista käytetään tällä hetkellä lukuisiin erilaisiin tarkoituksiin, joihin poliitikkojen ja virkamiesten ei tulisi sekaantua. Sen sijaan laissa tulisi turvata käyttäjien oikeudet silloin, kun he haluavat käyttää kannabista rentoutukseen, mietiskelyyn, lääkkeenä, inspiraationa tai muuten hyödyksi.

Edellisissä eduskuntavaaleissa ehdokkaat vetosivat lapsiin kannabista vastustaessaan. Seuraavissa vaaleissa ehdokkailta tulee kysyä, haluavatko he lapsensa varttuvan yhteiskunnassa, jossa jopa ajattelu voi olla vaarallista!

Suomen kannabisyhdistyksen syyskokous 26.11.2006